Stadskerk Nijmegen (OCP), 31 mei 2026, Trinitatis/Drievuldigheidszondag;
voorganger: ds. Johan Dorst (PKN)

[Eerste lezing: Exodus 34, 4-9] (Nieuwe Bijbelvertaling)
4 Mozes hakte twee stenen platen uit, net als de vorige, en ’s morgens ging hij in alle vroegte de Sinai op, zoals de HEER hem had opgedragen. De twee stenen platen droeg hij bij zich. 5 De HEER daalde neer in een wolk, Hij kwam bij Mozes staan en riep de naam HEER uit. 6 De HEER ging voor hem langs en riep uit: ‘De HEER! De HEER! Een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, 7 die trouw blijft tot in het duizendste geslacht, die schuld, misdaad en zonde vergeeft maar niet alles ongestraft laat, en die voor de zonde van de ouders de kinderen en kleinkinderen ter verantwoording roept, tot in het derde en vierde geslacht.’ 8 Onmiddellijk viel Mozes op zijn knieën en boog zich neer. 9 ‘Als U mij goedgezind bent, Heer,’ zei hij, ‘trekt U dan met ons mee, ook al is dit volk onhandelbaar. Schenk ons vergeving voor onze schuld en zonde en maak ons tot uw eigen bezit.’

[Epistel: 2 Korintiërs 13, 11-13] (Nieuwe Bijbelvertaling)
11 Tot slot, broeders en zusters, wees verheugd. Beter uw leven, neem mijn vermaningen ter harte, wees eensgezind, leef in vrede met elkaar – dan zal de God van de liefde en de vrede met u zijn. 12 Groet elkaar met een heilige kus. Alle heiligen die hier zijn laten u groeten.
13 De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

[Evangelie: Matteüs 28, 16-20] (Nieuwe Bijbelvertaling)
16 De elf leerlingen gingen naar Galilea, naar de berg die Jezus hun had genoemd, 17 en toen ze Hem zagen wierpen ze zich in aanbidding voor Hem neer, al twijfelden sommigen. 18 Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: ‘Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. 19 Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, 20 en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.’

[overweging:]
De vraag die de laatste tijd regelmatig bij me opkomt is: Wat is een christen eigenlijk? Ben ik een christen? Poetin noemt zich een verdediger van het christendom, Trump noemt zich een christen, ja vergelijkt zich zelfs met Jezus. In het laatste nummer van Over & Weer, het kerkblad van de Protestantse Gemeente Nijmegen, ging het hoofdartikel over dit thema: Kun je jezelf eigenlijk wel christen noemen? Die aanduiding: christen, is van later datum. De volgelingen van Jezus werden “mensen van de Weg” genoemd en dat greep terug op een uitspraak van Jezus, die Johannes in zijn evangelie heeft opgenomen: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven”. Jezus dus als ‘de weg’. Daar zit beweging in, geloven is een werk-woord, onderweg zijn, niet zomaar lukraak, maar met een doel voor ogen.

De Bijbel zoals wij die kennen is opgedeeld in het Eerste Testament en het Tweede Testament. Het Eerste dat niet qua indeling, maar wel qua inhoud overeenkomt met de Tenach, de Hebreeuwse Bijbel. Het Tweede bevat de christelijke Evangeliën en brieven. Maar beide zijn eigenlijk reisverhalen: de reis naar het beloofde land en de reis naar het koninkrijk van God.
Reizen met een door God gesteld doel voor ogen dus. Die weg is volgens Mozes: "liefdevol, genadig, geduldig, trouw en waarachtig". Dan vallen er veel vormen van christendom af. Jezus noemt dus zichzelf 'de weg' en als Hij uiteindelijk afscheid neemt van zijn leerlingen zegt Hij: "Ga op weg!" Op de weg die Hij is gegaan en gaat, want dan, zo belooft Hij: "ben ik met jullie, alle dagen."

Dat lijkt duidelijk, dus gaan dan maar zou je zeggen. Maar het volk dat met Mozes onderweg is naar dat beloofde land beland in een uitzichtloze woestijn en is vaak van plan om dan maar terug te gaan.
De volgelingen van Jezus, de mensen van de weg, belanden al gauw in allerlei tegenstellingen, splitsingen en scheuringen en streven naar het eigen gelijk.
Het volk kwam uiteindelijk wel in Kanaän, maar nooit in het beloofde land. De mensen van de weg raakten het spoor bijster en kwamen terecht in de kerk, die ver afstaat van wat God voor ogen stond. Er zijn zoveel vormen van christendom dat je er werkelijk alle kanten mee op kunt.

God geeft Mozes en daarmee het volk zijn geboden, die volgens Jezus en later Paulus, kunnen worden samengevat in het grote liefdesgebod: God liefhebben boven alles en de naaste als jezelf.

Het blijft voor ons een lastig verhaal. Ons leven als reis door de woestijn op weg naar de toekomst.
Het kompas zijn de woorden van God, in de navigatie is het doel van Gods koninkrijk, een voltooide wereld, ingegeven.
Wijkt dat dan niet erg af van onze dagelijkse plannen en dromen? Als je net eindexamen hebt gedaan denk je aan vakantie en een vervolgopleiding, je denkt aan je werk, je financiën, je gezondheid, je relaties.
Wat Mozes vraagt, wat Jezus aangeeft is niet dat je al die dingen niet moet doen, maar dat je ze zet in een bepaald licht: in het licht van God. Zijn geboden geven richting aan je leven. Leven in de Geest van God, van Jezus.
Het volk in de woestijn is regelmatig de koers kwijt, ziet geen toekomst meer en wil terug naar vroeger, niet omdat vroeger zo goed was, maar omdat ze uit het oog zijn verloren waarnaar ze onderweg waren.
De leerlingen van Jezus blijven na Pasen ook zitten zonder richting in de puinhopen van hun leven tot ze de wisselwerking met God met Pinksteren weer hebben gevonden.

Mozes vraagt God: Trek met ons mee en dat doet God. Jezus zegt: Ik ben met jullie, alle dagen. Maar trekken wij ook met God, zijn wij ook met Jezus onderweg? Of maken we ons eigen beeld, scheppen we onze eigen god, christenen in alle soorten en maten voor ieders smaak. Om met machthebbers te beginnen: Thatcher: “God is on our side”, Gott mit uns. De god van Trump of Poetin

Ga met God en Hij zal met je zijn. Het is een wisselwerking
Leven in de Geest van God in de Geest van Jezus, mét de Geest van Vader en Zoon. Deze zondag legt daarop de nadruk, Trinitatis. En vol van die Geest geheel overtuigd koers zetten in de richting van Gods Rijk.
Niet onze kortetermijndoelen, maar Gods doel dat ons doel is geworden.
De laatste tijd wordt er veel gesproken over Artificial Intelligence (A.I.), en de angst dat die Kunstmatige Intelligentie (K.I.) onze toekomst gaat bepalen. Beter is het om onze toekomst te leggen in de handen van G.I., Goddelijke Intelligentie.
Zijn leefregels als kompas, want is dat wat wij willen, wat wij beslissen goed voor heel Gods schepping? Voor mijzelf, maar ook voor de ander en ook voor het andere?
Dat is de vraag die we ons bij iedere beslissing, hoe klein ook moeten stellen. Dan heeft het leven richting, dan is onze levensreis een ‘goede reis’.
Amen

Johan Dorst, j.dorst.jd@gmail.com